

Azad Azərbaycan

20 aprel 2023-cü il №09 (3739)

8

SON SƏHİFƏ

Lilpar CƏMŞİDQIZI

QƏZƏLLƏR

Ey dil, hər aşiqin yenə dərmanı sevgidir,
Hicran görənlərin qəmi, zindanı sevgidir.

Leyla çəkib nə qədri əziyyət bu sevgidən,
Səhra gəzənlərin demə loğmanı sevgidir.

Dəryədə çoxdu canlı, düşünür bu ələmi,
Ancaq cahanda aşiqin ümməni sevgidir.

Vardır nə qədri sevgi-məhəbbətlə oynayan,
Həm güldürən, həm öldürən insanı sevgidir.

Ya Rəb, bağışla Sən məni ələmdə birçə yol,
Düz yolda saxlayan həmi şeytani, sevgidir.

Həsret qəmin verəndə nədən bilmədin, Xuda?
Ələmdə hər bir aşiqə cananı sevgidir.

Sən tək mənim bu könlümə kimdir de, yol
tapan?
Lilparı şair eylədin, ünvanı sevgidir.

Bəxti yazan, neyləyim, görmədi hərdən məni,
Bir quru yarpaq kimi saldı nəzərdən məni.

Eylədiyim hər nə var, sirri - Xudadən gəlir,
Kaş, soruşaydın, fələk, birçə nəfərdən məni.

Əllərimi açmışam, mən dilənim bəxtimi,
Sanki əsən bir külək qovdu şahərdən məni.

Dalğaların qoynuna baş vuracam bir səhər,
Kimsə gəlib sormasın burda Xəzərdən məni.

Qüssə çöküb üstümə, gör necə mən qəmliyəm,
Ver sızılan könlümü, al bu kədərdən məni.

Fikri xəyalım gedir görmədiyim yerlərə,
Leyli təkini çöllərə saldı səhərdən məni.

Sözlərim ən saf-çürük eyləyirəm hər zaman,
Söylədiyim kəlmələr etdi nələrdən məni.

Tanı verib ömrümü, çün alacaqdır yenə,
Qoyma gedim, ey fələk, saxla səfərdən məni.

Təb'i veribdir Xuda, yazmaq Lilpar bilir,
Kim tanımır, qoy yazım, görstün əsərdən məni.

Bivəfəyə yalvardım, yol gələndə hicranım.
Bir vərəqdə səhv olmuş, yar əlində ünvanım.

Dərd əlində can verdim, gözlərimdə bir həsrət,
Gülməyibdi rüxsarım, qəm çəkəndə cananım.

Yar vurubdu köksümdən, hər atanda müjganım,
Oxlayanda sinəmdən, yar ələndi bir canım.

Xanə tikdim, Allahım, pəncərəmdə gül bitsin,
Nalə etsə bülbüllər, qürürlənəməz eyvanım.

Ömrü aldım illərdən, dən səpəndə tellərdən,
Mənzilimdə yatmışdım, yol gedəndə karvanım.

Yar dolandı bəxtimdən, gəldi keçdi qəlbimdən,
Gözlərimdə nur olmuş, mən görəndə Sultanım,

Bir qələmdə bir dəftər, əllərində Lilparın,
Bir gəzəlcan ömründən pay veribdi Rəhmanım.

Sevinməz bu könlüm, o hicran gələrsə,
Günüm qarə olmas, bu bəxtim gülərsə.

Yanan könlümün görmədin yox əlacı?
Susar dərdi qəlbimdə, bir gün ölərsə.

Deyirlər ki, insaf da olmaz gözəldə,
Verərsənmi bir canı, canan dilərsə?

Bəşərdir əziyyət çəkən tək cahanda,
Xudadən gələr səhri bir gün bilərsə.

Mənim xəstə könlüm, bir axşam da gözle,
Çoxalmaz bu həsrət, o yarım bölərsə.

Çağırısam, səsim tez çatarmış o yarə,
Tökülməz gözümdən axan yaş, silərsə.

Bu Lilpar nə görmüşdü, ondan da yazdı,
Yazar çox qəzəllər, bir az dincələrsə.

Həsrotin yaman öldürür məni,
Vermisən nədən böylə qüssəni?

Köynəyin solub, köhnəlib, gözəl,
Yar gəlib görər, açma düyməni.

Oynayan bulud Göydə çarpışar,
Örpəyin salar zirvənin çəni.

Qartalın gözün bağlama zduman,
Qiy çəkər gələr, görəsə zirvəni.

Bülbülün qəmin xar bilərsəgər,
Tez gəlib sarar nazlı qönçəni.

Gündoğan zaman parlayar Günəş,
Çöldə rəqs edərsün bülbüldəni.

Gül-çiçək təkini ömrü tez solar,
Lilparın ağər varsa düşməni.

Neyçün, eydil, bu həsrətdən ölürsən?
Yol çəkəndən səmər yox dur bilirsən.

İstəmişdin gözümdən yaş tökülsün,
Ölməmişdən məzarımdan gəliərsən.

Çıxmayırsan yuvandan sən haçandı,
Gözləməkdən yoruldu, dincəliərsən?

Vurnuxursan, yerimdən tərənəndə,
Sol tərəfdən yanır köksüm, dəliərsən.

Ayrılıqdan haçan çəksəm kədə- qəm,
Ağladırısan, fələk, gəndən gülərsən.

Mənne etdim, sənin dərdin nədir de?
Mənli mənsiz nəvermişdin bölürsən.

Sözlərindən xeyir görmür bu Lilpar,
Gözlərindən daşır qəmlər silirsən?

Könlü çıxardı bir gün, dar olmasaydı xanə,
Ağıllı bir səvəndə, verərmə qüssə canə.

Dedim məhəbbətinlə gəl oynama əzəldən,
Könlü veribdən artıq, o qaşları kəmanə.

Nə Leyli var, nə Məcnun yaman dəyişdi dövrən,
O çöllərin tozunda, de kim düşüb dumanə?

Sevib-səvəndə insan, qanadlanır səmadə,
"Məhəbbətin" dəmindən, olur könlü miyanə.

Səvənlərin çoxunda, bitib-gedib sədaqət,
Yalanla doğdu insan, nə eyləsin zəmanə.

Bu bəhrədən çıxanlar, boğulmayıq cahanda,
Ömür sürən zamanda, gəlir qayıq limanə.

Qızılgün yanında o xəstə bülbül olsa,
Bulaq başında hər gün otir səpərdinanə.

Ötüb-keçən məhəbbət, qayıtmayan qatarı,
Kədərlə yol gedənlər, edir bunu bəhanə.

Nələr alıbdı səndən, nələr veribdir ələm,
Susur könlüdə Lilpar, dolanda sevgi qanə.

Düşərdimi bir eşqə, könlü vurulmasaydı?
Axardımı damardan o qan durulmasaydı?

Nə sevgi vardı indi, nə ülvə bir məhəbbət,
Nə Adəm ilə Həvvə, cahən qurulmasaydı.

Cəhənnəm ilə Cənnət, dolub daşardı hər gün,
Bilərdi səhvən insan, günah sorulmasaydı?

Fəğan edərdi bülbül, qızıl gülnü dəmindən?
Açanda gül budaqdan o xar sarılmasaydı.

Cəfə çəkən bir aşiq, dözərdi min bəlayə,
Külək gələrdi hardan, o cam qırılmasaydı?

Tutub bərabər aşiq, içəndə qəm şərabin,
O fərqi bilməz idi, ürək yarılmasaydı.

Yazardı burda Lilpar, tapıb qələm və dəftər,
Cilid-cilid kitablar, ağər yorulmasaydı.

Xəyalı-yarə yetsəm, görüşməyim gümandı,
Gəlibdi həsrət artıq, yolum-izim dumandı.

Vüsəlinə ümid yox, qayıtmayıq ki, zalım,
Zəhər töküldü diləndən, o bəxtəvər yamandı.

Vurulmuşam o bilmir, bir od yanır içimdə,
Ki, oxlayan yaxamdan, o qaşları kamandı.

Gözümdə sellər oynar, tutanda yar əlimdən,
Birazca diqqət etdim ki, tutduğum samandı.

Bu sevgidən səməryox, yalançıdır məhəbbət,
Gedən bu bəxti bizdən, getirməyən zamandı.

Mənim bu qanlı könlüm sıxışdırır yaxamda,
Döyəcəyəndə köksüm, deyim ki, qəhrəmandı.

Nə arzudur, nə istək, bilinməyir xəyalın,
O gözlərində, Lilpar, oxunmamış romandı.